

[**Kristen Amby.**]

høje Ting — har handlet saadan, som god og hæderlig Forretningsskik byder en at handle. Dette Spørgsmaal er jo ikke forelagt Dømsstolene og bliver heller ikke gennem en Injuriessag forelagt Højesteret, saa vidt jeg da kan skønne. Et og andet synes at tyde paa, at Statsbanerne ikke dengang med Hensyn til Kontrakten har handlet saadan, som alle fornuftige Mennesker forlanger at en ordentlig Forretningsmand handler, og derfor mener vi i og for sig, at det, der er foreslaaet gennem det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansens Paastand paa Overgang til Dagsordenen — en Undersøgelse, hvor Justitsministeren bestemmer, hvem der skal undersøge, med en følgende Beretning, der naturligvis ikke skal dreje sig om, hvorvidt nogle Injurier er juridisk holdbare eller ej, men om der er handlet saadan, som man med Rette kan forlange, at en offentlig Institution i en saadan Sag skal handle over for en enkelt Borger —, at det er en rigtig Fremgangsmaade, og derfor vil vi stemme for denne Dagsorden.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil med det samme redressere en Fejltagelse, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde sig skyldig i: Den Sag, der var for Højesteret, var ikke en Injuriessag, men netop en Sag vedrørende Erstatningsspørgsmaalet, saa hvis det senere dokumenteres, at der er Mulighed for at yde Erstatning paa et andet Grundlag, f. Eks. det Grundlag, som Injuriedommens Præmisser efter det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansens Mening frembragte, er der Mulighed for en Genoptagelse af Erstatningsspørgsmaalet, hvis Højesteret mener, der er tilstrækkelig Grund dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det forstaar jeg vel, og det vil ogsaa have sin store Betydning, om noget saadant kunde ske; men det er jo ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt Statsbanerne i den givne Situation har handlet rigtigt, der afgøres ved Erstatningens Størrelse, og dette Spørgsmaal kan, saa vidt jeg kan se, ikke bringes frem til juridisk Afgørelse.

Justitsministeren (Steincke): Jo, i vid Udstrækning vil Højesteret sikkert tage

Hensyn til, ud fra hvilke Forudsætninger og med hvilken Begrundelse Statsbanerne har handlet. Hvis man ikke beskæftiger sig med et rent moralsk Spørgsmaal, men med Problemer, der har nogen juridisk Betydning for Fabrikant Jacobsen; vil Højesteret tage det op.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det har vi ogsaa fuld Tillid til naturligvis, men der er et moralsk Spørgsmaal i denne Sag. (Afbrudelse). Ja, men det er der, og derfor er det ogsaa rimeligt, at Sagen er bragt frem for Tinget. Det er ikke først og fremmest det juridiske, der interesserer os; men dette, hvorledes Administrationen har handlet over for den enkelte Mand, og det er denne Handlen, som dette høje Ting eller et Udvalg, hvori Medlemmer af dette høje Ting sidder sammen med andre, kan bedømme.

Sønderup: Da der i den omtalte Sag mellem De danske Statsbaner og Fabrikant Jacobsen synes at være Forhold af den Art, at de kunde tiltrænge en nærmere Oplysning, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Rager: Til Trods for at jeg skal indrømme, at det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har gjort et stort Arbejde for at trænge til Bunds i denne Sags Enkelt-heder og i Dag fremstillet den for os, maa det dog efter det ærede Medlems og Ministrenes Taler være et Kaos for os af Enkelt-heder, som vi naturligvis ikke formaar at sortere ud, og helt kan man ikke frigøre sig for den Idé, at det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen under sit Arbejde med denne Sag, som det saa ofte gaar, har faaet Kærlighed til Sagen og under denne følelsesbetonede Viderebearbejdelse maaske ikke altid har set helt klart. Nogle af de Replikker, der faldt fra Ministrene, synes at tyde paa det.

Hvis denne Sag ikke havde andre Muligheder for at blive ført videre end de ekstraordinære, ja, saa havde Rigsdagen staaet over for et Problem, men den har, som det er oplyst i Ministeriet, Mulighed for at komme for Dømsstolene, altsaa at blive behandlet ad den ordinære Vej endnu en Gang; og saa forekommer det mig naturligt, at Rigsdagen afviser at foretage ekstra-